

Weekthema: Lessen van Jezus over 'kind van God' worden en zijn.

Dinsdag 20 januari

Kruisdragen

Lezen: Marcus 8: 24-9: 1

Niet alleen Jezus moet de weg gaan van het kruis, maar iederéén die discipel wil zijn van Hem moet zijn kruis willen dragen. Welk kruis? Is dat het kruis uit het spreekwoord 'ieder huisje heeft z'n kruisje'? Gaat het om de pijn en moeite die zowel christenen als niet-christenen zo vaak ervaren? Nee, want - zoals gezegd - daarin verschillen christenen en niet-christenen niet. Het gaat om een ander kruis. Het gaat om het kruis van het willen zijn als Jezus. Het kruis van de minste willen zijn. Het kruis van zelfopofferende liefde. Het kruis van zelfverloochening. Het kruis van niet alleen willen vechten voor je eigen rechten. Het kruis van de ander willen winnen. En dat kruis is niet geliefd. Dat kruis brengt onbegrip bij de mensen om je heen. Dat kruis stuit op verzet. Toch wordt dat kruis gezegend. Reken daar maar op. Je kunt alles wel willen winnen in dit leven, maar is dat wel echte winst? In de eeuwigheid betekent het niets. Maar wie met vallen en opstaan in de kracht van de Heilige Geest Jezus na wil volgen, ook al krijgt hij dan een kruis te dragen, die zal ontdekken dat wanneer Jezus terugkomt, Hij zich niet afkeert. Hij schaamt zich voor zijn eigen vrienden niet. En dat is wél echte winst!

Woensdag 21 januari

Als een kind - Laat de kinderen tot Mij komen

Lezen: Marcus 10: 13-16

De discipelen hebben maar een kort geheugen. Jezus had nog maar net alle aandacht voor de kinderen gevraagd. Hij had een kind als voorbeeld genomen en gezegd: wie één van zodanige kinderen ontvangt in Mijn naam, die ontvangt Mij en die Mij gezonden heeft (zie Marcus 9: 38-50). Maar wat is daarvan blijven hangen? Wanneer moeders nu hun kinderen bij Jezus brengen, opdat Jezus hen zou aanraken, springen de discipelen ertussen. Dát kan niet! Dát gaat te ver! Kinderen zijn nu niet het belangrijkste. Maar dat zijn ze wel! Jezus wordt nu echt boos en herhaalt Zijn les. Kinderen horen erbij. We mogen ze niet verhinderen. We zien dat overigens op een geweldige manier wanneer een kleine baby gedoopt wordt. God wil zich verbinden aan deze kleinen. Trouwens, iedereen zal moeten

worden als een kind om het Koninkrijk te kunnen ontvangen. Een kind dat gevallen is, vraagt zich niet af of hij wel genoeg pijn heeft om uit te mogen huilen bij vader of moeder. Hij doet het gewoon en wordt getroost. Zo is het ook bij Jezus. Hij omarmt de kinderen en zegent hen. Kom jij zo – in alle eenvoud en hulpeloosheid – bij Jezus? Hij wil jou met open armen ontvangen.

Donderdag 22 januari

Zijn armoede voor onze rijkdom

Lezen Marcus 10: 17-27

Deze jongeman heeft alles gedaan naar de letter van de wet, maar nu zal blijken of hij werkelijk de wet gehouden heeft. Is er bij hem liefde voor God én liefde voor de naaste? Jezus vraagt van hem heel concreet een offer. Welk offer? Uiteraard is dat het offer van het opgeven van zijn geld en vermogen. Maar dat niet alleen. Ook het offer van het volgen van Jezus. Je kunt uiterlijk wel naar de regels willen leven, maar als het niet is uit een hart vol liefde voor God, dan is het Koninkrijk gesloten. In die zin is liefde de vervulling van de wet. Gods geboden doen komt juist tot uiting in het willen volgen van Jezus. Kan deze jongeman dat opbrengen? Kunt jij dat? Rijkdom staat het offer van het volgen van Jezus maar al te vaak in de weg. Geld is een zegen, maar kan ook een vloek worden als geld en bezit je boeit. Letterlijk: je vastketenen zodat je Jezus niet meer kunt volgen. Maar wie kan dan behouden worden? Nee, een mens uit zichzelf kan dat niet. Wel als God je losmaakt van de vloek van geld en bezit. Wel als God je leert om Jezus na te volgen. Wel als je ontdekt hebt hoeveel Jezus gegeven heeft om jou te redden: alles, Zijn hele leven. Hij werd arm om ons rijk te maken. Rijk in Hem.

Vrijdag 23 januari

Loslaten

Lezen Marcus 10: 28-31

Is de prijs niet te hoog? Is het werkelijk waar dat je je ouders los moet laten voor het evangelie? Moet je je vrienden in de steek laten? Moet iedereen zijn akker, zijn werk of studie, opzeggen voor de dienst in Gods Koninkrijk? Nee, natuurlijk niet. Daar ligt immers een roeping van God. Een gezin, vrienden of je werk/studie zijn gaven van Hem. Maar hoe

belangrijk zijn ze voor ons? Het állerbelangrijkste? Belangrijker dan God? Jammer, want zo wil God het niet. Vrienden of je werk/studie mogen de dienst aan God niet in de weg staan. Overigens, ze mogen ook niet worden verwaarloosd onder het vrome mom van de dienst aan God. Ook niet door ambtsdragers. Maar het gaat Jezus opnieuw om dat stukje radicaliteit in jouw omgang met Hem. Durf je los te laten om Hem? Bijvoorbeeld vrienden met een verkeerde invloed op je geloofsleven? Of een promotie op het werk dat je geloofsleven nog meer onder druk zou zetten, door nóg meer stress en nóg minder tijd voor God en de kerk? Wie durft los te laten, ontvangt een rijke belofte. Nu, voor deze tijd. Allerlei zegeningen van God. Broeder en zusters om zich heen. En voor de komende eeuw het eeuwige leven. Is dat niet heerlijk?

Zaterdag 24 januari

Stap voor stap

Lezen: Marcus 10: 32-34

Elke stap dichterbij Jeruzalem is een stap dichterbij het sterven van Jezus. Maar eerst zal Jezus overgeleverd worden aan de overpriesters en de Schriftgeleerden. Via hen gaat Hij door naar de Romeinse overheid. Daar zal Jezus bespot, bespuwd en gepest worden om tenslotte een wrede dood te sterven. Elke stap die Jezus en Zijn discipelen nu zetten is een stap dichterbij de dood. Kun je het voorstellen dat de discipelen verbaasd zijn en bevreesd? Waar blijft het Koninkrijk van God? Ze zijn weliswaar opgaande naar het feest. Maar voor Jezus wordt het geen feest. En toch gaat Jezus vastberaden vóór hen uit. Je voelt de spanning. Waar zit het geheim? Dat zit in die laatste woorden van dit Schriftgedeelte: na drie dagen zal Hij opstaan! Jezus heeft meer zicht op de weg die God met Hem wil gaan, dan Zijn discipelen. Zij zien alleen maar het uitzichtloze van de dood. Jezus breekt echter dwars door die uitzichtloosheid heen. Zijn dood is doorgang naar de heerlijkheid. Jezus ziet wel het kruis, maar daarachter ook het licht van de Paasmorgen. Jezus volgen is ook leren zien als Jezus. Hij ging die weg voor zondaren, voor jou. Achter het kruis ligt ook voor jou het nieuwe leven!

Zondag 25 januari

Door het geloof alleen

Lezen: Marcus 10: 46-52

Uw geloof heeft u behouden. Dat is de kern van waaruit we dit wonder moeten lezen. Dat is Jezus' oordeel over wat Bartimeüs laat zien. Er is geloof. Maar waaruit blijkt dat geloof? Het antwoord kan alleen maar zijn: uit het roepen naar Jezus die voorbijkomt. Bartimeüs roept en zegt: Zoon van David! Dat is de Messiasstitel. Bedenk daarbij dat Jezus op dit moment vlak voor Jeruzalem staat. Straks zal Zijn Koning-zijn op heel wonderlijke wijze zichtbaar worden. Bartimeüs herkent Jezus nu al als de Koning van een nieuw Koninkrijk. En Hij heeft Hem nodig. Hij begint te roepen en gaat daar kennelijk mee door. Ook al willen de mensen hem het zwijgen opleggen. Die mensen zien ook de Zoon van David, maar hebben heel andere verwachtingen van Hem dan Bartimeüs. Zij denken dat Koning Jezus geen aandacht zal hebben voor 'maar' een blinde. Wat een vergissing! Juist voor de blinden, de armen, de hulpelozen is Jezus gekomen. Bartimeüs is dan wel blind, maar hij ziet meer dan de omstanders. Hij ziet in geloof. Het geloof waar Jezus het in Zijn slotwoord over heeft. Dat geloof zet door, tegen de druk van de omstanders in. Dat geloof houdt vol en blijft roepen om de hulp van Jezus. Dat geloof behoudt.

Maandag 26 januari

Totale overgave

Lezen: Marcus 12: 35-44

Jezus lijkt met gelijke munt terug te betalen. Nu stelt Hij de vragen. Hoe kan de Christus zoon van David zijn, als Hij Heere wordt genoemd? De schare vindt het prachtig. Maar Jezus meent het. Het is geen grap. Het gaat Hem om de houding van de Schriftgeleerden. Daarin is iets wezenlijks verkeerd. Zij zijn veel te veel op zichzelf gericht en niet op Jezus, die toch de Messias is? Dat blijkt uit de manier waarop zij onder de mensen zijn. Ze ontvangen graag alle eer. Hun eigen vroomheid staat in het middelpunt. Dan wijst Jezus op een arme weduwe bij de offerkist. Het is duidelijk dat zij alles geeft wat ze bezit. Ze geeft uit liefde. Haar leven wordt beheerst door de dienst aan God. Dat is het middelpunt in háár leven. Het gaat haar niet om eigen eer, maar om Gods eer. Het is het laatste gesprek dat Jezus heeft met de Schriftgeleerden voordat Hij de tempel verlaat en het grote lijden begint. Jezus doet nog één poging. Zullen ze het zien? En zien wij dat het Jezus gaat om de erkenning van Hem als de Zoon van God, de Messias, de Heiland? En dat het gaat om een totale overgave van ons hart en leven aan Hem? Hij gaf zichzelf immers totaal aan ons. Om te redden. Wonderlijk! Om voor te danken.